

διαδέλπουσιν ἅπαντες οἱ γειωλόγοι; Πότε θὰ τελεσθῆ; Πόσον καιρὸν ἔτι ὁ ἄνθρωπος θὰ διαρκέσῃ; Ὁ χρόνος μόνος δύναται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ὑπὸ ΚΩΝΣΤ. Α. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ.)

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ.

Προεξήγησις.—Ἐμφάνησις καὶ πιθανὴ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου.— Ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν γένει τῶν ὀργανικῶν ἔντων.— Ἐνότης τοῦ ἀνθρώπου γένους· μονογενιστὰ καὶ πολυγενιστὰ.— Τίς ἢ ἐν τῇ φύσει θέσις τοῦ ἀνθρώπου.

Προεξήγησις.—Καθὼς ἡ κοινωνία βαδίζει· τείνουσα πρὸς τὸ σημεῖον ἐκείνου ἔπερ καλεῖται διανοητικὴ πρόοδος, ἔχει μόνον δυσκόλως πλέον θ' ἀναδεικνύηται ὁ ἄνθρωπος σοφός, ὡς διμυγενῆς περιβλεπτός ἔγραψε, ἀλλ' οὔτε εὐκόλως θὰ κατάλαμβάνῃ μεταξὺ τῶν ἀληθῶς ἀνεπτυγμένων θέσιν ἀξιοπρέπη ἄνευ βαθείας ἐγκυκλοπαιδικῆς μελέτης. Καὶ ἡ τάσις αὕτη, καλὴ ἢ κακὴ, πρὸς ἔρευναν συγχρόνως πολλῶν καὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν σήμερον ἐπιρρινωμένη ὅτε μὲν ὑπὸ τῆς ἀπειροῦ τοῦ Ἑλληνος περιεργείας, ἐνίοτε ὑπὸ τοῦ φιλοδόξου, ἄλλοτε ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ πολλῆς ὁμῶς ὑπὸ τῆς... ἐπιπολιότητος. Καὶ βεβαίως ὅταν τὸ τελευταῖον τοῦτο κακιστὴ τὸ κυριώτερον ἐλαττήριον τῆς διανοητικῆς ταύτης κινήσεως συνεπιφέρει τὸ ἀνώμαλον, τὸ ὀτακτον, τὸ ἀνωφελές. Διότι σπεύδομεν τότε νὰ μάθωμεν ἔχει μόνον πεπληνημένα, ἀλλ' ἔτι εἴτε ἀδιόρορα, εἴτε ἐπιβλαβῆ, περμελοῦντες τὴν ἀλήθειαν, ἥτις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν πρόκειται καὶ ἀποσκορπὴν κίζοντες τὰ πάτρια ἵνα φανῶμεν σπουδαῖοι. Ἔχω νὰ εἶπω ἄλλα καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπιμένω ἐν τῷ ζητήματι τοῦτο ἐπιφυλακτέμενος διὰ τοῦς ἀρνούμενους τὸ παρελθὸν τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ λεληθῶτας καταδικάζοντας τὸ μέλλον αὐτῆς. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐπασχολούμεθα... ἀλλὰ καὶ ἀληθέστατον ὅτι δὲν πράττομεν ἄλλο ἢ νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν ὅσα τούτοις ἐλέχθησαν, ὡς ἴδια περυσιάζοντες αὐτὰ καὶ νὰ ζητῶ-